

*„És Istent megtapasztaljuk minden szeretetben,
amelyik megszületik az ember szívében az embertestvére iránt,
minden egységben, és minden egyetértésben,
minden irgalomban és minden megbocsátásban.
Istent, aki itt jár-kei közöttünk, mint a szellő,
felismerjük minden jóságban,
amely egyé forrasztja embert az emberrel.
Felismerjük és áldjuk Őt: az Atyát, a Fiút és a Szentleket,
áldjuk és imádjuk, mert övé minden jóság, minden atyaság,
övé minden irgalom, minden testvériesség,
és övé minden egyetértés és minden békesség.”*

Szentháromság vasárnapja

Kiv 34,4b-6.8-9

2 Kor 13,11-13

Jn 3,16-18

Mózes azt kéri Istentől: Maradj velünk,
és engedd meg, hogy mi veled lehessünk,
fogadj el minket, legyünk a Te örökséged, legyünk a Te néped,
Te pedig vonulj velünk, lakj közöttünk.
Ezekben a szavakban kifejeződik az ember szívének mély vágya,
vágya, hogy Isten közelében legyen, hogy Isten ott legyen nála,
Ő pedig Istennél lehessen.
Ebben a vágyban tükröződik az embernek az a hite,
hogy Isten az Ő Atyja, atyai Isten,
az Atyára vágyik, az Atya jóságára és hatalmára, amely megtart.
Az ember arra vágyik, hogy otthona lehessen Istenben.
Isten minden gazdagságnak és minden bőségnak,
minden életnek és minden örömnak Atyja,
az Ő kezében nyugszik meg az ember élete,
az Ő kezéből származik az ember minden lehelete.
Istent az ember Atyjának tudja, atyai Istennek.
Ezért kéri Mózes Istent:
Maradj velünk, vonulj velünk Te is, lakj közöttünk,
és engedd meg, hogy mi Veled legyünk,
fogadj el minket, mint tiéidet,
mint örökségedet, mint a Te népedet.
Atyának valljuk és hisszük Istent.
Atyának tiszteljük, és úgy fordulunk hozzá,
azzal a bizalommal, amellyel a gyermek az atyjára tekint.
Istenben van a mi életünk és biztonságunk,
Istenben van a mi megmaradásunk,
Isten a mi Otthonunk, és a jó Hazánk.
Isten a mi Atyánk.

Az evangéliumban Jézus az Egyszülött Fiúról beszél,
és az egyszülött Fiúról beszélve azt mondja el, hogy Ő eljött hozzánk,
itt van közöttünk, egy lett mivelünk.
Az Egyszülött Fiú olyan, hogy mindenben együtt érez velünk.
Mindenben hasonló lett hozzánk, a bűnt kivéve,
és magára vette még bűneink terhét is,
osztozott velünk a nyomorúságunkban.

Az Ő dicsőséges örökségét,
az Ő romolhatatlan életét pedig megosztotta velünk.

Mit jelent ez?

Annyit jelent, hogy az Egyszülött Fiú az emberek Testvére.

Jézus megtestesülésében hitünknek azt az igazságát szemléljük,

hogy a második isteni személy Fiú az Istenben,

s mert Fiú, azért Isten minden szülöttének,

az Ő hatalma minden teremtményének a testvére.

Nem idegen tőlünk, hanem a jóbarátunk.

Itt van közöttünk, és megosztja velünk a mi életünk keserűségeit,

a mi sebeink minden fájdalmát,

de megosztja velünk az Ő életének minden dicsőségét,

szentségét és örömét.

Isten Fiúi-Isten, ezért Isten Testvér-Isten, Isten Barát-Isten,

a mi Jóbarátunk, a mi Testvérünk,

aki Isten fiaivá emel föl bennünket,

megkeresi az elvesztettet,

a síróval együtt sír, és a fájdalommal együtt szenved.

És magára veszi a szenvedéseket, magára veszi terheinket, a bűnt is,

nekünk pedig odaadja az örök élet örömét, a fiúság örökségét.

A Szentleckében Szent Pál apostol az emberek között fennálló egységről,
szeretetről, egyetértésről és békességről beszél.

Buzdítsátok egymást - mondja - legyetek egyetértők,

és köszöntsétek egymást szent csókkal.

Ebben az egységben pedig, amiként Szent Pál apostol

erre kifejezetten rá is mutat a Szentleckében, mi azt ismerjük föl,

hogy bennünk van, közöttünk jár egy titokzatos erő,

a Szeretet-Lelke, Isten Szent Lelke.

Egyedül Ő képes egyesíteni a sokaságot.

A sokféle embert egyedül Ő képes egyetlen testté formálni,

egyedül Ő képes emberekből, élő kövekből Isten szent templomát felépíteni.

Abban az egységben, abban a szeretetben és békességben,

amelyet az emberek egymás között megtapasztalnak,

felismerjük a közöttünk, a bennünk működő Szentlelket.

Mint a szellő fű, és ellenállhatatlan erővel összekapcsolja a távolságokat,

a messziségeket megszünteti, és az akadályokat lerombolja.

Egységet formál.

Isten Lélek-Isten, átítató, és mindeneket eggyé formáló erő.

A mai vasárnapon ezt ünnepeljük, ezt a hitünket, hogy Isten Szentháromság.

Azt ünnepeljük, hogy Isten atyai-Isten,

akinek atyaságát a hozzá vágyódó szívünkben tükröződő vágyban felismerjük.

Felismerjük abban a vágyban, hogy Istennel együtt akarunk lenni,
azt kérjük, hogy Isten legyen a mi hajlékunk, az otthonunk, akiben élünk,
akitől elnyerjük az élet bőségét és biztonságát.
Azt ünnepeljük, hogy Isten Atyánk.

És azt ünnepeljük, hogy Isten Fiú, aki mert Fiú, azért Testvérünk.
Mindenben közösséget vállalt velünk, hasonló lett hozzánk, a bűnt kivéve,
magára vette a mi emberségünket,
és nem szégyellte, hogy testvéreinek hívjon minket.
Így szólt hozzánk: Barátaim vagytok.
Isten Fiú, és e fiúságot Jézus jóságában ismerjük föl,
abban a jóságban, amely jóság testvéri irgalom.

És Isten Lélek, aki átítat, aki eggyé formál sokaságokat,
aki egyetlen testté teszi az emberiség megszámlálhatatlan tagját,
egyetlen szent templommá építi föl, és fölemeli Istenhez az embereket.
Isten Lélek.

Az egyetlen Isten Szent Háromság: Atya, Fiú és Szentlélek.

Őt ünnepeljük, és Őt kérjük.

Kérjük Mózes szavával, hogy maradj velünk,

és fogadj el minket, légy a mi Atyánk.

Lehessünk Nálad, a Te kezeidben, és Te légy itt a mi utainkon.

Istent valljuk Jézus tanításával.

Azért jöttél el, hogy életet adj nekünk,

hogy elvedd a mi halálunkat tőlünk,

azért jöttél el, mert Testvérünk vagy.

Nem halált akarsz, nem pusztulást,

hanem azt akarod, hogy a bűnösök éljenek,

hogy örökké a Te örökségedben részesüljenek.

És Istent megtapasztaljuk minden szeretetben,

amelyik megszületik az ember szívében az embertestvére iránt,

minden egységben, és minden egyetértésben,

minden irgalomban és minden megbocsátásban.

Istent, aki itt jár-kei közöttünk, mint a szellő,

felismerjük minden jóságban, amely eggyé forrasztja embert az emberrel.

Felismerjük és áldjuk Őt: az Atyát, a Fiút és a Szentleket,

áldjuk és imádjuk, mert övé minden jóság, minden atyaság,

övé minden irgalom, minden testvériesség,

és övé minden egyetértés és minden békesség.

Ámen.

Szentháromság vasárnapján, 2020. június 7.

Takács Gyula plébános atya

*„A Szentháromság vasárnapja van:
az Atyát, a Fiút és a Szentlelket ünnepeljük.
Az Atyát, aki a mi Otthonunk.
Kérjük Őt Mózes szavaival: Maradj velünk,
a mi életünk zarándokútján Te is vonulj mivelünk,
és fogadj el bennünket, hadd legyünk a tied, a Te családot,
hadd lakjunk Tenálad, Te légy a mi jó hazánk.
A mai vasárnapon azzal a hittel tekintsünk Krisztusra,
a megtestesült Igére:
Íme, Isten a mi Testvérünk, a mi Jóbarátunk,
aki mindenben együtt érez velünk,
aki magára veszi terheinket,
és aki élete árán az életében részesít bennünket
az örök életben.
A mai vasárnapon úgy ünnepeljük a Szentlelket,
mint aki itt van életünk minden percében, szívünk minden
dobbanásában,
szavaink türelmében.
A békesség és a szeretet Lelke Ő.
A mi minden összetartozásunknak Ő a kapcsa és az ereje.
Amikor így ünnepeljük a Szentháromságot:
az Atyát, a Fiút és a Szentlelket,
akkor áldjuk Őt, Őt, a mi egyetlen Istenünket.”*